

Interview van Margreet Berndsen met twee neven van de heer Kok.

Op een druilerige novemberochtend in 2016 vertellen Reijer en Kees Van Lenten over hun op 1 september overleden neef Kees Kok uit Den Hoorn, die een Fonds op Naam bij het Texelfonds heeft laten onderbrengen.

Niet dat ze nou zo verschrikkelijk veel contact met elkaar hadden – dat kwam pas op latere leeftijd – maar dat wát ze weten, willen ze best kwijt. 'We spraken elkaar in ieder geval op de jaarlijkse familiereünie. Na de dood van onze ouders begonnen we met twintig mensen, nu zijn we nog met z'n elven. Kees was de tiende die overleed.'

In de huiskamer aan de Beatrixlaan zijn behalve Reijer en zijn partner Sonja Ellen, ook Kees van Lenten en Annie Oudijk aanwezig.

Laatstgenoemden zijn speciaal voor de gelegenheid van Krommenie naar Texel gereisd om gezamenlijk herinneringen op te halen.

Kees Kok werd in 1932 geboren op Herenstraat 45 in Den Hoorn. Na de lagere school ging hij naar de Lagere Landbouwschool, waarna hij de Rijks Landbouw Winter School in Schagen volgde.

De neven weten zich verder te herinneren dat Kees Kok na z'n schooltijd niet alleen ploegde en melkte bij z'n vader, maar ook bij oom Bram van Lenten in de Prins Hendrikpolder. Na de militaire dienst (van '52 tot '54) begon hij op De Witteweg in Den Hoorn voor zichzelf. 'Hij had verschillende soorten bollen,' vertelt Reijer. 'Niet alleen narcissen en tulpen, maar ook sneeuwklommen, krokussen en dahliastekken. En hij werkte af en toe voor aannemer Boon.' 'Hij was een echte buitenman, heel sportief. Weg van voetbal. Hij heeft cursussen gevolgd om trainer te worden bij ZDH en zal ook vast wel het nodige aan het onderhoud van het veld hebben gedaan. Volgens mij heeft hij ook nog gezaalvoetbald.'

Kees Kok

Tineke Kok-Barendregt

In 1970, op 38 -jarige leeftijd, trouwde Kees Kok met Tineke Barendregt uit Rotterdam. Tineke kwam al jaren met haar twee zussen naar het eiland om hier vakantie te houden, waarbij ze op een dag Kees ontmoette. 'Dat klikte', vertelt Reijer. 'Tineke was een heel zachte vrouw, Kees daarentegen juist heel dominant. Hij had een goed karakter, maar was behoorlijk zeker van zichzelf en ging blind af op z'n eigen weersvoorspellingen.' Tineke kon daar goed mee omgaan. Aan de vaste wal deed ze administratief werk, op Texel hield ze toezicht op de bollenpellers en daarnaast dreef ze nog een logies met ontbijt. 'Ze hield badgasten,' om in de termen van Reijer te blijven.

De laatste jaren van hun leven heeft het echtpaar het zwaar gehad. Omdat Tinie ging dementeren, verhuisde het echtpaar naar Den Andel in Den Hoorn, waar Kees z'n vrouw makkelijker kon verzorgen. Pas nadat het thuis echt niet meer ging, werd ze opgenomen in de Magnushof in Schagen. Ze overleed in 2014. Na het overlijden van z'n vrouw werd Kees milder, vinden de neven eensgezind. 'Niet lang daarna werd hij zelf ziek vanwege een tumor. Ik heb hem heel wat keren naar het ziekenhuis gereden, waardoor we meer contact met elkaar kregen,' licht Reijer toe.

Z'n laatste dagen bracht Kees Kok in hospice Texel door, waar het hem goed beviel. 'Hoe lang ken ik hier blúúve?', riep hij vlak na z'n aankomst uit. De verzekering dat hij er zeker drie maanden mocht wonen, vond hij een hele geruststelling. Het mocht echter niet zo zijn, want een paar dagen later overleed hij.

Reijer is nu druk met het regelen van de zaken rond het legaat. 'Er is voor gekozen een Fonds op Naam bij het Texelfonds op te richten: het Kok-Barendregt fonds. Het geld hoeft niet speciaal op één terrein te worden uitgegeven, maar kan meerdere gebieden bestrijken. 'We begrijpen wel waarom Kees voor het Texelfonds heeft gekozen. Er waren geen kinderen om wat aan na te laten.'